

Anonymizované znenie

Preklad

C-132/21 – 1

Vec C-132/21

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

3. marec 2021

Vnútroštátny súd:

Fővárosi Törvényszék

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

2. marec 2021

Žalobca:

BE

Žalovaný:

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Fővárosi Törvényszék (Všeobecný súd hlavného mesta, Maďarsko)

Vedľajší účastník konania na strane žalovaného: Budapesti Elektromos Művek Zártkörűen Működő Részvénytársaság ([omissis] Budapešť [omissis])

[omissis] [procesné úvahy týkajúce sa vnútroštátneho práva]

Predmet sporu: žaloba vo veci správneho súdnictva podaná proti správne mu rozhodnutiu [omissis] týkajúcemu sa ochrany osobných údajov

rozhodnutie:

Vnútroštátny súd podáva návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdnom dvore Európskej únie, ktorým ho žiada, aby podal výklad článku 51 ods. 1, článku 52 ods. 1, článku 77 ods. 1 a článku 79 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES, ako aj článku 47 Charty základných práv v spojení s uvedenými ustanoveniami.

Vnútroštátny súd kladie Súdnemu dvoru Európskej únie nasledujúce prejudiciálne otázky:

1. **Majú sa článok 77 ods. 1 a článok 79 ods. 1 [nariadenia 2016/679] vykladať v tom zmysle, že správny prostriedok nápravy upravený v článku 77 predstavuje nástroj na uplatnenie verejných práv, zatiaľ čo súdny prostriedok nápravy upravený v článku 79 predstavuje nástroj na uplatnenie súkromných práv? V prípade kladnej odpovede, treba z toho vyvodiť, že dozorný orgán, ktorému prináleží rozhodovať o správnych prostriedkoch nápravy, má prednostnú právomoc rozhodnúť o existencii porušenia?**
2. **V prípade, ak dotknutá osoba – ktorá sa domnieva, že jej osobné údaje boli spracované v rozpore s nariadením 2016/679 – uplatní svoje právo podať sťažnosť podľa článku 77 ods. 1 uvedeného nariadenia a súčasne svoje právo podať súdny prostriedok nápravy podľa článku 79 ods. 1 tohto nariadenia, treba vychádzať z toho, že výklad v súlade s článkom 47 Charty základných práv znamená, že**
 - a) **dozorný orgán a súd sú povinné preskúmať existenciu porušenia nezávisle a v dôsledku toho môžu dokonca dospieť k odlišným záverom, alebo**
 - b) **rozhodnutie dozorného orgánu má prednosť, pokiaľ ide o posúdenie spáchania porušenia, vzhľadom na oprávnenia**

uvedené v článku 51 ods. 1 nariadenia 2016/679 a právomoci priznané článkom 58 ods. 2 písm. b) a d) tohto nariadenia?

- 3. Má sa nezávislosť dozorného orgánu, zaručená článkom 51 ods. 1 a článkom 52 ods. 1 nariadenia 2016/679, vykladať v tom zmysle, že tento orgán pri postupe a rozhodovaní v konaní o sťažnosti upravenom v článku 77 nie je viazaný právoplatným rozsudkom súdu, ktorý má právomoc podľa článku 79, takže môže dokonca rozhodnúť o tom istom údajnom porušení inak?**

[omissis] [procesné úvahy týkajúce sa vnútroštátneho práva]

Odôvodnenie

- 1 Tento správny súd, ktorý prejednáva spor vo veci ochrany osobných údajov, na základe článku 267 ZFEÚ žiada Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“), aby podal výklad určitých ustanovení práva Únie, ktorý je potrebný na rozhodnutie sporu vo veci samej.

Predmet sporu a relevantné skutkové okolnosti

- 2 Žalobca sa ako akcionár dotknutej akciovej spoločnosti (ďalej len „prevádzkovateľ“) zúčastnil na valnom zhromaždení akcionárov uvedenej spoločnosti konanom 26. apríla 2019, počas ktorého položil členom predstavenstva a iným účastníkom valného zhromaždenia viaceré otázky. Neskôr žalobca požiadal prevádzkovateľa, aby mu – ako vlastné osobné údaje – odovzdal zvukový záznam zhotovený počas valného zhromaždenia. Prevádzkovateľ vyhovel tejto žiadosti, ale poskytol žalobcovi výlučne časti záznamu, v ktorých bol nahratý jeho vlastný hlas, a nie časti záznamu, v ktorých bolo nahraté to, čo povedali iné osoby. Žalobca predložil žalovanému ako dozornému orgánu sťažnosť, pričom na jednej strane navrhol, aby žalovaný rozhodol, že prevádzkovateľ tým, že mu neodovzdal zvukový záznam z valného zhromaždenia akcionárov – najmä vrátane odpovedí na jeho otázky –, konal protiprávne, pričom porušil nariadenie 2016/679, a na druhej strane navrhol, aby uložil prevádzkovateľovi povinnosť odovzdať mu uvedený zvukový záznam. Žalovaný rozhodol, že nedošlo k nijakému porušeniu, a rozhodnutím z 29. novembra 2019 [omissis] zamietol sťažnosť žalobcu.
- 3 Žalobca podal proti rozhodnutiu žalovaného žalobu vo veci správneho súdnictva – v ktorej navrhol zmeniť a subsidiárne zrušiť toto rozhodnutie –, pričom podaním tejto žaloby sa začalo konanie vo veci samej, ktoré sa momentálne vedie na vnútroštátnom súde. Žalovaný uviedol, že trvá na stanovisku, ktoré zaujal v uvedenom rozhodnutí, a navrhol zamietnuť správnu žalobu.
- 4 Žalobca súbežne podal žalobu na civilných súdoch, ktorou uplatnil svoje práva podľa článku 79 nariadenia 2016/679. Civilný súd, ktorý rozhodoval o veci v druhom stupni, právoplatným rozsudkom rozhodol, že prevádzkovateľ porušil

právo žalobcu na prístup k jeho osobným údajom, keďže mu napriek jeho žiadosti neposkytol časti zvukového záznamu zhotoveného počas valného zhromaždenia akcionárov, ktoré obsahovali odpovede na jeho otázky. Uvedený súd preto uložil prevádzkovateľovi povinnosť odovzdať žalobcovi uvedené časti. Žalobca v konaní vo veci správneho súdnictva navrhol zohľadniť obsah rozsudku civilného súdu.

Dôvody podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania a tvrdenia účastníkov konania

- 5 Na základe právoplatného rozsudku, ktorý vydal civilný súd, žalovaný v konaní vo veci správneho súdnictva navrhol podať návrh na začatie prejudiciálneho konania, keďže sa domnieva, že dozorný orgán a civilné súdy majú súbežné právomoci. Vnútroštátny súd súhlasí s podaním tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania a domnieva sa, že na rozhodnutie sporu je potrebné vymedziť súbežné právomoci, pričom na tento účel sa vyžaduje právny výklad Súdneho dvora.
- 6 Podľa názoru žalovaného z článku 57 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679 možno vyvodiť, že dozorný orgán má prednostnú právomoc dohliadať na správne uplatňovanie uvedeného nariadenia a je primárnym garantom ochrany osobných údajov v oblasti verejného práva. Nariadenie 2016/679 ani vnútroštátna procesná právna úprava však nevymedzujú vzťah medzi právomocou správnych orgánov a právomocou civilných súdov, ktoré predstavujú sekundárnu úroveň právnej ochrany, čo vyvoláva zásadný problém týkajúci sa právnej istoty. Žalovaný uvádza, že vzhľadom na špecifickú vnútroštátnej procesnej právnej úpravy sa dozorný orgán nemohol zúčastniť na civilnom konaní týkajúcom sa prejednávanej veci ani ako vedľajší účastník, a preto v uvedenom konaní nemohol vyjadriť svoj názor. Tvrdí, že prejednávaná vec nie je ojedinelým prípadom a že vie o viacerých konaniach tohto typu, v ktorých dotknutá osoba na základe toho istého porušenia súbežne podala návrh na začatie správneho konania a návrh na začatie civilného konania.
- 7 Žalobca zastáva názor, že tak vnútroštátna právna úprava, ako aj nariadenie 2016/679 priznávajú dotknutým osobám možnosť uplatniť svoje práva voči prevádzkovateľom aj na civilných súdoch. Civilné súdy jednoznačne majú právomoc preskúmať porušenia týkajúce sa ochrany osobných údajov a uložiť povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu. Podľa žalobcu súd, ktorý koná vo veci týkajúcej sa ochrany osobných údajov, vôbec nie je viazaný rozhodnutím dozorného orgánu.

Relevantné právne predpisy

- 8 Právna úprava Európskej únie

Nariadenie 2016/679:

článok 51 ods. 1

článok 52 ods. 1

článok 57 ods. 1 písm. a) a f)

článok 58 ods. 2 písm. b) a d)

článok 77 ods. 1

článok 78 ods. 1

článok 79 ods. 1

článok 82 ods. 6

Charta základných práv: článok 47

9 Vnútroštátna právna úprava

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (zákon č. CXII z roku 2011 o práve na sebaurčenie v oblasti informácií a o slobodnom prístupe k informáciám, ďalej len „infozákon“)

§ 22

Dotknutá osoba môže v rámci výkonu svojich práv v súlade s ustanoveniami kapitoly VI:

- a) požiadať [Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (Národný úrad pre ochranu osobných údajov a slobodu informácií; Maďarsko, ďalej len „úrad“)], aby začal vyšetrovanie týkajúce sa zákonnosti opatrenia prijatého prevádzkovateľom v prípade, ak prevádzkovateľ obmedzil výkon práv dotknutej osoby vymedzených v § 14 alebo zamietol žiadosť dotknutej osoby, ktorou táto osoba chcela uplatniť svoje práva, ako aj
- b) požiadať, aby úrad uskutočnil správne konanie vo veci ochrany osobných údajov, v prípade, ak sa dotknutá osoba domnieva, že prevádzkovateľ alebo prípadne jeho splnomocnenec alebo sprostredkovateľ, ktorý koná na základe jeho príkazov, pri spracúvaní jej osobných údajov porušil ustanovenia týkajúce sa spracúvania osobných údajov obsiahnuté v právnych predpisoch alebo v záväznom právnom akte Európskej únie.

§ 23

1. Dotknutá osoba môže podať žalobu proti prevádzkovateľovi alebo proti sprostredkovateľovi – pokiaľ ide o spracovateľské operácie, ktoré patria do jeho pôsobnosti – v prípade, ak sa domnieva, že prevádzkovateľ alebo prípadne jeho splnomocnenec alebo sprostredkovateľ, ktorý koná na základe jeho príkazov, pri

spracúvaní jej osobných údajov porušil ustanovenia týkajúce sa spracúvania osobných údajov obsiahnuté v právnych predpisoch alebo v záväznom právnom akte Európskej únie.

...

4. Účastníkom konania môžu byť aj osoby, ktoré inak nie sú spôsobilé byť účastníkom konania. Úrad môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov dotknutej osoby.

5. Ak súd vyhovie žalobe, rozhodne, či došlo k porušeniu, a uloží prevádzkovateľovi alebo prípadne sprostredkovateľovi, aby

- a) upustil od nezákonnej spracovateľskej operácie;
- b) obnovil zákonnosť spracúvania osobných údajov a/alebo
- c) konal určitým spôsobom s cieľom zaručiť výkon práv dotknutej osoby;

a prípadne zároveň rozhodne o nárokoch na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

[*omissis*] [prípady uverejnenia rozsudku spomenutého v predchádzajúcom odseku]

§ 38

1. Úrad je nezávislým orgánom štátnej správy.

2. Úrad má za úlohu kontrolovať a uľahčiť uplatnenie práva na ochranu osobných údajov a na prístup k údajom všeobecného záujmu a k údajom, ktoré možno sprístupniť z dôvodov všeobecného záujmu, ako aj uľahčiť voľný pohyb osobných údajov v rámci Európskej únie.

2a. Úrad plní úlohy a vykonáva právomoci, ktoré nariadenie 2016/679 priznáva dozornému orgánu, pokiaľ ide o právne subjekty podliehajúce právomoci Maďarska, v súlade s ustanoveniami uvedeného nariadenia a tohto zákona.

3. V rámci úloh uvedených v odsekoch 2 a 2a je úlohou úradu v súlade s ustanoveniami tohto zákona najmä:

- a) viesť vyšetrenie tak na základe podnetu, ako aj z úradnej moci;
- b) viesť správne konanie týkajúce sa ochrany osobných údajov tak na žiadosť dotknutej osoby, ako aj z úradnej moci;

[*omissis*] [úlohy, ktoré v prejednávanej veci nie sú relevantné]

e) v prípade potreby vstúpiť do súdnych konaní začatých na návrh tretej osoby;

6

[omissis] [úlohy, ktoré v prejednávanej veci nie sú relevantné]

- h) plniť ostatné úlohy priznané dozorným orgánom členských štátov právne záväzným aktom Európskej únie, najmä nariadením 2016/679 a smernicou (EÚ) 2016/680, ako aj úlohy stanovené zákonom.

...

5. Úrad je nezávislý a spravuje sa len zákonom, v oblasti svojej právomoci neprijíma žiadne pokyny a svoje úlohy plní nezávisle od ostatných orgánov bez akéhokoľvek vplyvu. Úlohy úradu môže stanoviť len zákon.

A bíróságok szervezeteről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (zákon č. CLXI z roku 2011 o organizácii a správe súdov, ďalej len „zákon o organizácii súdov“)

§ 6

Rozhodnutia súdov sú záväzné pre každého, a to aj v prípade, ak súd rozhodne, že v určitej veci má alebo nemá právomoc.

Opis dôvodov, ktoré viedli k položeniu prejudiciálnych otázok

- 10 Súdny dvor zatiaľ nepodal výklad článkov 77 a 79 nariadenia 2016/679 z hľadiska vymedzenia právomocí stanovených v uvedených ustanoveniach. Uvedené články priznávajú dotknutým právnym subjektom práva, ktorých sa možno dovolávať súbežne, ale súbežný výkon týchto práv môže vyvolať pochybnosti, pokiaľ ide o právnu istotu, k čomu dochádza v spore vo veci samej. Podľa vnútroštátnej procesnej právnej úpravy rozhodnutia dozorného orgánu nie sú záväzné pre civilné súdy, a preto nemožno vylúčiť, že civilný súd vydá v súvislosti s tým istým skutkovým stavom rozhodnutie, ktoré bude v rozpore s rozhodnutím dozorného orgánu.
- 11 Vnútroštátny súd je správnym súdom, ktorý koná na základe právomocí priznaných článkom 78 nariadenia 2016/679 s cieľom preskúmať rozhodnutie dozorného orgánu. Právomoci dozorného orgánu tiež určujú právomoci vnútroštátneho správneho súdu, keďže tento súd môže vykonať preskúmanie zákonnosti, len pokiaľ ide o právne otázky, ktoré patria do pôsobnosti dozorného orgánu. V spore vo veci samej má vnútroštátny súd povinnosť preskúmať obsah rozhodnutia dozorného orgánu týkajúceho sa porušenia nariadenia 2016/679, pričom civilné súdy, ktoré konali na základe právomocí stanovených v článku 79 uvedeného nariadenia, už vydali právoplatný rozsudok týkajúci sa tej istej právnej otázky. Rozsudok civilného súdu nemá účinok právoplatne rozhodnutej veci v spore vo veci samej, lebo účastníci konania nie sú totožní. Hoci žalobcom tak v civilnom konaní, ako aj v spore vo veci samej je právny subjekt, ktorého osobné údaje boli spracované, žalovaným v civilnom konaní bol prevádzkovateľ, zatiaľ čo v spore vo veci samej je žalovaným dozorný orgán, pričom na podporu jeho

návrhov vstúpil do konania prevádzkovateľ ako vedľajší účastník. Podľa § 23 ods. 4 infozákona dozorný orgán môže vstúpiť do civilného konania len na podporu návrhov dotknutého právneho subjektu. Dozorný orgán však v prejednávanej veci nesúhlasí so stanoviskom žalobcu, ale so stanoviskom prevádzkovateľa, takže neboli splnené podmienky na to, aby mohol vstúpiť do civilného konania.

- 12 Je nesporné, že vnútroštátny súd musí preskúmať rovnaký skutkový stav a spáchanie toho istého porušenia – pričom musí podať výklad tej istej právnej úpravy Európskej únie a vnútroštátnej právnej úpravy –, v súvislosti s ktorými civilný súd už vydal právoplatný rozsudok. Z vnútroštátnej procesnej právnej úpravy vyplýva, že aj keď rozsudok civilného súdu nie je pre správny súd záväzný, [správny súd] nemôže prehliadnuť všeobecnú zásadu právnej istoty, podľa ktorej sú rozhodnutia súdov záväzné pre každého (§ 6 zákona o organizácii súdov).
- 13 Podľa názoru vnútroštátneho súdu účelom prostriedkov nápravy upravených v článkoch 77 a 79 nariadenia 2016/679 nemôže byť koexistencia súbežných právomocí na preskúmanie toho istého skutkového stavu a toho istého porušenia, a preto je potrebné, aby ich Súdny dvor vymedzil. V opačnom prípade by mohlo dôjsť k vydaniu rozsudkov s protichodným obsahom, čo by vážne narušilo právnu istotu tak z pohľadu prevádzkovateľa, ako aj z pohľadu právneho subjektu, ktorého osobné údaje boli spracované.
- 14 Vnútroštátny súd zvažuje možný výklad, podobný právnej úprave prijatej v oblasti práva hospodárskej súťaže, podľa ktorého je dokonale možné oddeliť výkon verejných práv a výkon súkromných práv bez toho, aby došlo k narušeniu právomocí alebo práv dotknutých osôb. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/104/EÚ z 26. novembra 2014 o určitých pravidlách upravujúcich žaloby podľa vnútroštátneho práva o náhradu škody utrpenej v dôsledku porušenia ustanovení práva hospodárskej súťaže členských štátov a Európskej únie v článku 9 ods. 1 stanovuje, že členské štáty zabezpečia, aby sa porušenie práva hospodárskej súťaže konštatované v konečnom rozhodnutí vnútroštátneho orgánu hospodárskej súťaže považovalo za nevyvrátiteľne preukázané na účely žalôb o náhradu škody. Vnútroštátny súd poukazuje na paralelu medzi oboma právnymi úpravami, keďže článok 82 ods. 6 nariadenia 2016/679, ktorý upravuje výkon práva na náhradu škody, výslovne odkazuje na súdny prostriedok nápravy upravený v článku 79 – ktorý v maďarskom právnom poriadku patrí do pôsobnosti civilných súdov –, zatiaľ čo – pokiaľ ide o dodržiavanie povinností stanovených v tomto nariadení – vo všeobecnosti platí, že právomoc má dozorný orgán.
- 15 Podľa názoru vnútroštátneho súdu prostriedok nápravy upravený v článku 77 nariadenia 2016/679 predstavuje nástroj na uplatnenie verejných práv – napriek tomu, že predmetné konanie sa začína na základe sťažnosti, resp. na žiadosť dotknutej osoby –, zatiaľ čo súdny prostriedok nápravy upravený v článku 79 je súčasťou uplatnenia súkromných práv. Vnútroštátny súd sa domnieva, že dotknutá fyzická osoba môže podľa vlastného rozhodnutia uplatniť ktorýkoľvek z týchto

dvoch prostriedkov nápravy, ktoré sa navzájom nepodmieňujú ani nevylučujú. Súdny dvor vo svojom rozsudku z 27. septembra 2017, Puškár (C-73/16, EU:C:2017:725) (ďalej len „rozsudok Puškár“), rozhodol, že „článok 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá podmieňuje podanie súdneho opravného prostriedku osobou, ktorá tvrdí, že sa zasiahlo do jej práva na ochranu osobných údajov zaručeného smernicou Európskeho parlamentu a Rady 95/46/[ES] z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov, predchádzajúcim vyčerpaním opravných prostriedkov dostupných pred vnútroštátnymi správnyimi orgánmi pod podmienkou, že konkrétne postupy uplatnenia týchto opravných prostriedkov neprimerane nezasahujú do práva na účinný prostriedok nápravy pred súdom podľa tohto ustanovenia“ (rozsudok Puškár, bod 1 výroku). V uvedenom rozsudku Súdny dvor uznal, že predchádzajúce prejednanie správneho opravného prostriedku predstavuje prostriedok na dosiahnutie legitímnych cieľov všeobecného záujmu, akými sú odľahčiť súdy od sporov, ktoré možno priamo vyriešiť pred dotknutým správnym orgánom, ako aj zvýšiť efektívnosť súdnych konaní, pokiaľ ide o spory, v ktorých je začaté súdne konanie napriek skutočnosti, že už bola podaná sťažnosť (rozsudok Puškár, bod 67).

- 16 V spore vo veci samej – na rozdiel od skutkových okolností rozsudku Puškár – vnútroštátna právna úprava nepodmieňuje podanie súdneho prostriedku nápravy predchádzajúcim vyčerpaním dostupných správnych prostriedkov nápravy. Otázka týkajúca sa právneho výkladu, ktorá vzniká v spore vo veci samej, vyplýva práve z toho, že súbežne uplatnené prostriedky nápravy môžu viesť k odlišným výsledkom. V prípade, ak tá istá osoba súbežne uplatní oba prostriedky nápravy s cieľom dosiahnuť nápravu toho istého porušenia, je potrebné vymedziť – z hľadiska toho, ktorý súd má prednostnú právomoc rozhodnúť o existencii porušenia – tak právomoci dozorného orgánu – spolu s právomocami správnych súdov, ktorým podľa článku 78 nariadenia 2016/679 prináleží rozhodovať o súdnych prostriedkoch nápravy podaných proti správnym rozhodnutiam –, ako aj právomoci civilných súdov, ktorým podľa článku 79 prináleží rozhodovať o súkromnoprávných súdnych prostriedkoch nápravy. Ako sa uvádza v rozsudku Puškár, zvýšenie efektívnosti súdnych konaní predstavuje legitímny cieľ všeobecného záujmu, ktorý podľa názoru vnútroštátneho súdu treba dosiahnuť vo všetkých členských štátoch, bez ohľadu na rozdiely stanovené vo vnútroštátnych procesných právnych úpravách.
- 17 Súbeh právomocí vo vertikálnej rovine je tiež problematický, keďže cieľ uvedený v odôvodnení 117 nariadenia 2016/679 – podľa ktorého zriadenie dozorných orgánov v členských štátoch oprávnených plniť svoje úlohy a vykonávať svoje právomoci úplne nezávisle je zásadným prvkom ochrany fyzických osôb pri spracovaní ich osobných údajov –, ktorý sú členské štáty podľa článku 51 ods. 1 povinné dosiahnuť, by bol čiastočne obmedzený v prípade, ak by súdny prostriedok nápravy predchádzal správne prostriedku nápravy. Pokiaľ sa umožní súbežne podať správny prostriedok nápravy a súdny prostriedok nápravy, v prípade, ak by sa najprv vydal právoplatný rozsudok súdu, dozorný orgán by

ním bol viazaný pri rozhodovaní o sťažnosti podanej na základe toho istého skutkového stavu. V uvedenej situácii by teda právomoci dozorného orgánu stanovené v článku 58 nariadenia 2016/679 boli obmedzené.

- 18 Generálny advokát Bobek v bodoch 95 až 97 návrhov, ktoré predniesol 13. januára 2021 vo veci Facebook Ireland a i. (C-645/19), ktorú prejednáva Súdny dvor (ďalej len „návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bobek vo veci Facebook“), uviedol, že vysoká úroveň ochrany fyzických osôb vyžaduje, aby sa zabezpečila konzistentnosť. Podľa názoru vnútroštátneho súdu uplatňovanie článku 47 Charty základných práv vyžaduje nielen konzistentnosť v horizontálnej rovine – prostredníctvom fungovania mechanizmu konzistentnosti medzi dozornými orgánmi –, ale aj vo vertikálnej rovine, vo vzťahu medzi správnymi prostriedkami nápravy a súdnymi prostriedkami nápravy. Právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom zakotvené v článku 47 Charty základných práv možno zaručiť len dosiahnutím právnej istoty, teda prostredníctvom konzistentného uplatňovania práva nezávislými orgánmi, ktoré majú právomoc rozhodovať o prostriedkoch nápravy. V záujme konzistentnosti je potrebné určiť poradie prostriedkov nápravy, ktoré môžu fyzické osoby súbežne uplatniť. Možno to dosiahnuť len výkladom nariadenia 2016/679 vzhľadom na to, že tak dozorný orgán, ako aj súdy sú pri rozhodovaní v rámci svojej pôsobnosti nezávislé.
- 19 V konaní vedenom na vnútroštátnom súde, ktoré sa týka žaloby vo veci správneho súdnictva podanej proti rozhodnutiu dozorného orgánu podľa článku 78 nariadenia 2016/679, vznikla otázka týkajúca sa súbežných právomocí v horizontálnej rovine, medzi správnym súdom a civilným súdom. Pokiaľ nebude možné vymedziť právomoci a pokiaľ tá istá osoba súbežne podá – na základe toho istého porušenia – návrh na začatie správneho konania upraveného v článku 77 nariadenia 2016/679 a návrh na začatie súdneho konania upraveného v článku 79, problém opísaný v bode 171 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Bobek vo veci Facebook, vznikne aj v súvislosti s právomocami správneho súdu a civilného súdu. Medzi správnym súdom, ktorý – na základe právomocí, ktoré mu priznáva článok 78 – preskúmava rozhodnutia dozorného orgánu, a civilným súdom, ktorý koná na základe článku 79, by totiž mohli vzniknúť súbežné „prétek[y] za prvým rozsudkom“. To by znamenalo, že súd, ktorý by ako prvý vydal právoplatný rozsudok, by skutočne mal právomoc rozhodnúť, či bolo spracúvanie osobných údajov v konkrétnom prípade zákonné alebo nezákonné.
- 20 Vnútroštátny súd súhlasí s tvrdením dozorného orgánu, že oprávnenie priznané článkom 51 ods. 1 nariadenia 2016/679, ako aj úlohy a právomoci stanovené v článku 57 ods. 1 písm. a) a f) a v článku 58 ods. 2 písm. b) a c) priznávajú dozornému orgánu prednostnú právomoc na účely vyšetrovania a monitorovania dodržiavania povinností stanovených v uvedenom nariadení. Vnútroštátny súd preto navrhuje, aby Súdny dvor potvrdil výklad, podľa ktorého v prípade, ak dozorný orgán v súvislosti s tým istým porušením uskutočňuje alebo uskutočnil konanie, rozhodnutie tohto orgánu v uvedenej veci – ako aj rozhodnutie správneho súdu, ktorý preskúmava toto rozhodnutie – majú prednosť pri rozhodovaní o existencii porušenia a v uvedenom správnom konaní a správnom súdnom konaní

nie sú záväzné rozhodnutia civilných súdov vydané na základe článku 79 nariadenia 2016/679.

- 21 Pre rozhodnutie tohto sporu je potrebné – pokiaľ ide o rozhodnutie o existencii porušenia – vymedziť právomoci dozorného orgánu, správneho súdu, ktorý preskúmava jeho rozhodnutie, a civilného súdu, ktorý koná na základe článku 79 nariadenia 2016/679. V tejto súvislosti treba mať na zreteli, že v prípade, ak sa neuzná prednostný charakter právomoci dozorného orgánu, vnútroštátny súd – vzhľadom na zásadu právnej istoty – bude musieť považovať obsah právoplatného rozsudku civilného súdu za záväzný a nebude môcť sám posúdiť zákonnosť obsahu správneho rozhodnutia, pokiaľ ide o existenciu porušenia, čo bude v praxi znamenať, že právomoc stanovená v článku 78 nariadenia 2016/679 bude zbavená obsahu.
- 22 Okrem toho zachovanie súčasného stavu by vyvolalo všeobecnú právnu neistotu, keďže časové poradie by určovalo, ktorý z rozsudkov vydaných správnymi súdmi a civilnými súdmi je záväzný pre ostatné konania, ktoré ešte prebiehajú.

[omissis] [procesné úvahy týkajúce sa vnútroštátneho práva]

V Budapešti 2. marca 2021

[omissis] [podpisy]

PRACOVNÝ DOKUMENT